

OBACZNY (5) *ai*

o oraz a jasne

[*sup* obaczni(e)jszy.]

sg *m N* obaczny (2). ◇ *G* obaczni(e)go (3). ◇ [*I* obaczny, obaczni(e)jsz(e)m.]

Rozważny, roztropny, mądry; prudens Vulg; consideratus Mącz (5) : *GlabGad O3v*; Także też i RP gdy obaczni go gospodarza nie ma, także też prędko poryfowawszy się upaść musi. *DiarDop* 108; *Mącz* 64a.

[*obaczny na co*: iefli sędziś/ sędź alie pamiętai sędzić flufznié/ i nieleda czego ani niepewnie anibyć obacznieiżem na cudze maluczkie wyftępy niż na twoię [!] wielkie *MurzNT* 27v (*Linde*).]

[*obaczny w czym* (1): A zwłaszcza w tym ma być obaczny/ aby w takowe ogrodzenie żadnego łzczepia dobrego nie sędził *Cresc* 1571 22 (*Linde*).] Cf »w mowie obaczny«.

W połączeniu szeregowym (1): Broda długa á kończata zna. człowieka mądrego, dowcipne⁸⁰, chytre⁸⁰ j na wżitkie strony obaczni z rozumem obrotnym *GlabGad O6*.

Wyrażenia: »na wszystkie strony obaczny« (1): *GlabGad O6* cf *W połączeniu szeregowym*.

»w mowie obaczny« (1): Widziałem ia sýná Ifái Bethleemczyká/ kthory dobrze gra ná Hárfe/ á iefł ktemu mąż duży y walczny/ á w mowie obaczny [*prudenter in verbis*] y piękny *Leop* 1.Reg 16/18.

Synonimy: ostrożny, rozmyślny, rozsądny, roztropny.

Cf **NIEOBACZNY**